

Vilja skapa áhuga . . .

(Fræmshald frá 1. síðu)

YMISK, SUM HEIMINI ERU

Stórru býrnir hava flest allir væl útbúgvin ferðaheim — og á smærri plásum verður skipað fyrri ferðaheimum í ferietíð. Tá eru tað mangan skúlastovur o.t., sum verða brúktar til at búgva i.

FØST REGLUGERÐ

Men sura við øllum, so krevur, at ein fóst hond hevur umsjón við einum ferðaheimi. Tað eru tí reglugerðir, sum m.a. í Danmark siga, at ferðandi, skulu vera inni kl. 11 á kvöldi, og eisini er tað ikki loyvt at njóta alkohol á hesum heimum. Alt fyrri at tryggja teim ferðandi bestu feriu umstøður.

Flestu stóðini er neyðugt at hava mat við sær, men tað eru tey heim, har matur kann verða keyptur.

Ofta fara heilir skúlaflokkar við lærarum og verða á hesum heimum í einar 8-14 dagar meðan tey halda skúla. Á slíkum ferðum gera tey ymsar kanningar t.d. í náttúruni, sum lið í skúlagangdini.

MØGULEIKARNIR HJÁ OKKUM

Spurningurin vil sjálvandi verða hvørjar møguleikar vit hava í einum slíkum felagsskapi!

Einki er at ívast í, at tað vildi yerið ein fyrimunur, t.d. hjá ungum, ið ætla sær úttanlendis og

skulu gera ferðina so ódýra, sum gjørligt, verður tað stórus fyrimunur at hava ferðapass til ferðaheim.

Eisini innanoyggja kann tað verða av týðningi, at eiga ferðaheim. Tað verður neyðugt at byrja í smáum. T.d. kann tað lata seg gera at tær smáu skúlastovurnar í vestara og eystara býarparti í Havn í summarmánaðunum verða innrættaðar til ferðaheim. Borgarstjórin ið var við á fundinum, segði beinleiðis, at tað fór ikki at verða torført at fáa slíka skipan — tí óivað fór býráðið at vera sinná at veita eina hjálpanði hond.

So við og við kundi so verið roynt at fingið líknandi skipanir kring landið.

DANSKARAR VILJA VEITA HJÁLÐ

Umboðsmenninir fyrri DUH segdu ser at vera fúsar at verða til hjálpar í ráð og ráð. Vildu beinanvegin verða tilreiðar at lána seingir, teppir, madrassar o.t. ið var neyðugt. Og annars at verða til handar í ymsum spurningum.

FERÐAMANNAFELAGIÐ TEKUR SÆR AV MÁLINUM

Formaðurin í Ferðamannafelagnum, Sigurd Simonsen, kundi upp lýsa, at ein deild av DUH var í Havn fyrri seinra heimsbardaga. Hann var til reiðar at taka sær av spurninginum — og tað verður tí

SØKKIÐ BISMARCK!

eftir C. S. FORESTER
umsett hevur MICHEL NIELSEN

(Fræmhald)

Um borð á Suffolk var stóðan at kalla tann sama, sum umborð á Hood, aðrenn valukkan hendi. Skipið sigldi framvegis við fullari ferð gjøgnum tann ringa sjögvinn, fyrst krögvadur í mjørka, nú undir ljósum himmali, til hann aftur rendi seg inn í ein mjørkafloka. Vaktarmennirnir vóru framvegis á varðhaldi, flestallir vóru vátir av sjórinum, men allir hugdu út yvir sjögvinn við kikanum. »Skip finnu stig styrborðs« yldi knappliga ein av teimum fremstu vaktarmönnum. Har kom Bismarck beint frammanfyri í mjørkanum og beint inni teimum. Ein hvöss rødd kom beint aftaná boðini niður gjøgnum talirørið til kvartiermeistarar: »Hart bakborðs!« Í somu løtu snaraði røðursmaðurin røðrið og fækk skipið til at leggja seg á líðina, meðan tað vendi. Niðri í maskinruminum ringdi maskintelegrafurin: full ferð fram, og ein klokka ringdi og bað um royk. Við røðuligari ferð snaraðu maskinistarnir neyðventilarnar og ein fyrbatari opnaði fyrri roykventilinum og hugdi inn í røðrið gjøgnum eitt hol. Hann sá, at eldurinn kovidist av tjúkkum svartum royk. Uppi á brúnni var Dusty á varðhaldi og sá sjónarringin mala runt inni í kikanum. Hann mátti halda seg væl fastan, tá Suffolk vendi; og tá skipið retti seg uppáftur, sá hann skiliga Bismarck. Hann sá eldin og roykinn frá tí fyrsta skotinum, sum hann skjeyt. »So, nú kemur tað« segði hann. Niðurslegini reistist sum súlur í vatninum fleiri hundrad metrar bertuðar á styrborðs síðu. »Hesa ferð raktu teir ikki« segði hann. »Nú, kemur hasin rovkurin ikki!« segði ein marinari heldur

íllsiga. Hann hugdi upp, og í tí sama kom tann feiti, oljutjúkki roykurin upp úr skorsteininum og legði seg sum eitt teppi yvir havðið aftanfyrri. Men inni í hesum teppinum kom næsta skotið, og var tað nú so nær við, at sjögvurinn oysti inn yvir Suffolk. Dusty fisti, turkaði vatnið bertúrur eygunum og kikanaglossunum, og beint tá høvdi hann triðja skotið komið gjøgnum luftina. Hann knýtti nevann eftir tí ósjónliga Bismarck.

Á brúnni Bismarck stóðu Lütjens og Linemann og hugdi at roykteppinum, sum legði seg út yvir alt havið. »Vit fara ikki har inn« segði Lütjens. »Vit sigla ta gomlu kósina uppáftur, Linemann.« — »Ja, harra admiralur.« Hann lat orðran fara víðari. »Og nú kunnu vit senda tey seinastu boðini til Prinz Eugen.« segði Lütjens. »Farvæl og góða heimferð.« Langt berturi úti í sjónarringinum blikstraði eitt signalljós til teirra. Tað var at kalla gjørligt at siggja tað í tåminum. Signalmáðurin á brúnni las tey so hvørt. »Takk, Farvæl. Tær bestu!« »Signalljós sest ikki longur, harra kommanderur.« — »Táð kann gera tað sama,« segði Lütjens við Linemann. »Vit kunnu gita okkum til restina. Tað vóni eg ið hvussu er.« — »Ja, Eugen er í hvussu er sloppin ósæddur av tað, harra admiralur. Allur vegin heim skuldi ligið opin fyrri teimum.« Stabschefurin kom við einum boðum í hondini og heilsaði. »Her eru eini boð, sum gjørd eru komín frá marinumálaráðnum í Berlin, harra admiralur.« segði hann. »Njónsarin hiá okkum í Algeciras sigur frá, at megí H., har-

FABER persiennar
dem med drejeknap-patent.
De bedste og sikreste.

ANDOR EIRIKSTOFT
tlf. 1809

Væleydnað vitjan . . .

Fræmhald frá 1. síðu.

sjóverjuna í Føroyum, vórðu teir alt annað enn fagnaðir fyrri »bragdið« við helikoptara skipinum.

Tað er avbara stuttligt at eins stríð og royndir til gera tað betri og betri í okkara samfelag skulu falla so væl, serliga atugaligt er tað, tá ið talan er um so vörðið stórmál sum verjan av okkara sjómarki.

Tey orð, sum eru fallin undir samkomunum við státsministarar og hansara frá, boða frá tí sterkasta vilja frá danskari síðu fyrri einum gróðurrikum samarbeiði.

Tað verður so státt sambært orð hansara ikki at standa á státsministarans góða vilja at fáa framt neyðsynjarmálini við danskari hjálpi, har ið vit ikki orka einsamallir.

Hetta eru tey bestu tíðindi frá vitjunnarferð Kragss statsministarans.

væntandi so, at ferðamannafelagið kemur at taka sær av spurninginum

Ein limaskapur í Ferðamannafelagnum vil tí verða góður, fyrri tey, ið hava hug at gera brúk av hesum felagsskapi, ið ikki bert er í norðurlondum, men røkkur víða um lond.

ímillum flogberin Ark Royal, Slagkrússarin Renown, krússarin Sheffield og seks torpedooðvarar er farin út frá Gibraltari á midnatt við kós móti vestri, og tað vil sigla: UT ÚR MEÐALHAVINUM.« — »Takk, Latum okkum fara inn og hyggja eitt sindur at tí,« segði Lütjens. Teir fóru inn í bestikrúmið, har ein navigatíonsvirmáður setti kósirnar. »Um vit broyta kós á midnatt, so verður hita okkara nýggja kós, harra admiralur,« segði hann. »Hetta er besta kósín hjá Megi H.« — »Fer hon at skera okkara?« — »Helst ikki.« — »U-bátar ansa eftir Megi H. Hvussu eru veðurtilstøðini á hasum okkum?« — »Vindmegí 6. Suður til ein útsýning, harra admiralur,« segði stabschefurin, aftaná at hava leitað millum tey ymsku boðini. »Sýn ið er vánaligt, skýggihædd umleið 500 fútur. Ringur siglvørð.« So nýtist okkum ikki at óttast Megi H. Sjögvurinn minskar ferðina hjá flogberanum, og hann kann ikki senda flogforin av stað. — »Ark Royal er eitt sera gott krígsskip,« segði Linemann. »Ja, men Ark Royal er væl ikki so gott, at tað veit, hvat vit ætla!« segði Lütjens. »Bretar hava víst seg at vera heilt dugnaligir á tann hátt, harra admiralur,« segði Linemann. »Hvussu so spúrdi Lütjens.« »Eg meini við tað, sum hendi í dag, harra admiralur, og hvat tað hevur at týða.« — »Ger so væl at siga nærri, hvat tygum meina,« vit fóru frá Noreg í mjørka, harra admiralur. Til hildu sjótleitu leið til Danmarkssundið við mestu ferð. Tað vóru einar tiggju aðrir vegir at fara. Bretar kunnu bert hava funnið okkum, um teir eru farnir beinan vegin úttan at spilla so mikið sum eitt sekund bertuðar. — »Og víðari?« Teir mugu hava gjørt so, harra admiralur. Í lýstingini í morgun vóru tey skip herúti fyrri at stóga okkum. Ein má siga, at tað er óvulgja gott eitt. »Tygum gloyma at taka við, at tað eins gott kann hava verið eitt óvanligt held, Linemann. Í kríggi heldur ein ov ofta, at fingidinn er røðuliga klókur og sterkur. Intil ein metir honum. Órslitið av heldinum ella gitanini hjá bretum er,

— Tað eru tvey slog av fólki: tæy, sum halda, at allir politikkarar eru idiotar og tæy, sum ivast.

POLITISKUR fundur var. Ein maður fór uppá røðarapallin og segði:

— Eg eri eingin røðari, og eg

havi einki at siga, men tuga kann eg ikki, tað var bara tað, eg vildi siga.
Ein annar maður reisti seg upp, tá hesin var liðugur og segði:
— Eg skal bara siga tað, at eg eri hundrad prosent samdur við síðsta talara.

MAÐURIN, sum hevði skrivað bók, vígd konuni:
— Uttan hana var henda bók ikki møgulig og eg ómøguligur!

Hon: Eg eri her, hevur tú sakna meg, góði?

Hann: Ja, øgiliga.

Hon: Trúgvi aldri tú hevur saknað meg eitt sekund.

Hann: Jú, góða.

Hon: Tað var stuttligt at hoyra.

Hann: Eg saknaði teg akkurat eitt sekund.

Pf. J. F. KJØLBRO

Telegramadr.: »Kjølbros« - Telf. 5489 (6 linjur) - Telex 20

Handilsvirkir

Allar vanligar vørur í heil- og smásølu.

ÚTGERÐARFELAG

ÍSIRKIR og KULDGAOYMSLUR

HERMETIKKIDNAGUR

FISKAMJØLS- og SILDAMJØLSVIRKI

KLAKSVÍKAR SLEIPSTØÐ (mekaniskur verkstaður) ger

alt vanligt skipsarbeiði og nýbyggingar.

ULLVIRKI (við nýmótans spunaløgum).

KLAKSVÍKAR BKIKKSMÍÐJA Sanitetsvørur, rør. Ger

alt vanligt bliksmíðjarbeiði og rørlaggingararbeiði.

Setur upp miðstöðuhitaverk.

Innflutningur:

Matvørur, klædnavørur, salt, kol, olja, timbur og bygnings-

tilfar. Allar vørur til skipaútgærd.

Útflutningur:

Fiskaflokk, ísfiskur, saltfiskur, klippfiskur, hermetikk.

at teir taptu stórliga. Vónandi ger Ark Royal tað sama.

IX. »FIGGINDAFLOGFOR SIGGJAST!«

Tað var eitt livligt kvöld í Gibraltari, tí øll Megi H. var akkurat at innkomin, og ein vakt var sloppin í land. Vertshúsin vóru full av monnum, ið drúkku öl. Gøtarnar vóru fullar av marinarum, ið bert dreivdu aftur og fram. Bioholjin var stúgvandi full av sjögörpum, ið róptu og flentu at øllum, sum visti seg á tí hvíta loftinum. Tá filmurnir knappliga stógaði, hildu askðóðarnir fyrst at eitt teknískt óðapp var hent, og byrjaðu at larma og bríkla, men hetta tagnaði, tá ein illa stavaði boð vórðu víst á loftinum: Allir, sum hoyra við til herflotan skulu um borð beinan vegin. Onkur rópti »Fýe, men tá ljósið vórð tendrað vóru allir á veg út úr hallini. Á gøtunum vóru menn við at fáa marinarnar um borð. »Farið aftur til skipini. Alt fyrri eitt!« Teir fóru inn í vertshúsin og skræddu menninar út. Í øllum býnum undir Gibraltarfjallinum vóru marinarnar á veg um borð, og ikki allir hildu nógv um bretska herflotan tá. Ark Royal lá við bryggjuna og eitt ótal av monnum komu um borð. Ein tangabátur lá við »Súna« av honung og pumpaði olju yvir í hann proviant og útgærd varð tikin um verður ikki Mussolini, tá kemur at killa í búkin hesa ferð. Tað verður Hitler og so tann týski flotin.« »Hvar halda tygum vit fara, kanónmaður?« »Vinnu mín Winston glovdi at ringja í dag. Tí mugu biða við at fáa tað at vita, til hann minnist tað.« »Hey, ansaðu tit eftir hasum?« segði ein marinari, tá Ark Royal rendi seg inn í tær fyrstu Atlantshavaldurnar og rendi gronina langt upp í loft, meðan alt ið ikki var surrað fór á elis, ella byrjaði at sveiggja, verða stilt aftur og so fara til hina »Súna« aftur, alt eftir, hvussu ókínð leðgi seg í sjónum. Tað var nógv verið hjá óvørðum, tí teir rullaðu so illa í ttf ringna sjónum, meðan teir fóru brótandi av stað framman fyrri Ark Royal og Renown. Fræmh.

aðu tvørtur um alla vikina. Á brúnni segði ein signalmáður: »Torpedooðvararnir eru farnir, sir!« »Gott.« Tey seinastu boðini komu røliga, eini fyrri og onnur eftir. »Latið ganga framman, Lat-ið ganga aftan. Spakuliga fram á bakborðs maskinu. Steðgið øllum maskinum. Spakuliga fram á bakborðs maskinu. Spakuliga fram á bakborðs maskinu. Hálva ferð fram Røðrið styrborð.« Meðan torpedooðvararnir sigldu fremst, sigldi Megi H. út gjøgnum havnina. Ljósin í La Linea og Algeciras blinkstraðu í sjónarringinum, tá skipini vendu. Á tí smølu brúnni stóðu tveir yvirmenn í loftverjuni hjá flotanum. »Hvor einasti nazi-spionur í Algeciras, La Linea og Ceuta standa og kika eftir okkum nú, segði annar. »Ja, og nú fáa teir okkurt at skriva heim um,« segði hin. »Hevur tú sær, hvussu vit venda?« »Vit fara út,« rópti hin fyrsti. »Vit fara ikki inn í Meðalhavið.« Ein marinari kom niðundir til menninar hjá Gínger. »Nú siga vit farvæl til tað sálrika Meðalhavið,« boðaði hann frá. »Nú fara vit út á tað valla Atlantshavið.« »Ha.« róptu hinir. »Jú, vit fara út gjøgnum sundið beint nú.« »Vit fara kanska heim,« segði onkur. »Tað hevði verið fint at fingið orlov,« segði ein annar. »Tað hevði verið fint at fingið nakað arbeiði,« segði Gínger. Hann vendi sær móti torpedoini. »Kkom so tín grísur. Tað verður ikki Mussolini, tá kemur at killa í búkin hesa ferð. Tað verður Hitler og so tann týski flotin.« »Hvar halda tygum vit fara, kanónmaður?« »Vinnu mín Winston glovdi at ringja í dag. Tí mugu biða við at fáa tað at vita, til hann minnist tað.« »Hey, ansaðu tit eftir hasum?« segði ein marinari, tá Ark Royal rendi seg inn í tær fyrstu Atlantshavaldurnar og rendi gronina langt upp í loft, meðan alt ið ikki var surrað fór á elis, ella byrjaði at sveiggja, verða stilt aftur og so fara til hina »Súna« aftur, alt eftir, hvussu ókínð leðgi seg í sjónum. Tað var nógv verið hjá óvørðum, tí teir rullaðu so illa í ttf ringna sjónum, meðan teir fóru brótandi av stað framman fyrri Ark Royal og Renown. Fræmh.